

Ιερά Μητρόπολη Φλωρίνης: Το κήρυγμα της Κυριακής ΙΑ΄ Ματθαίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας](#)

Κυριακή ΙΑ΄ Ματθαίου (Ματθ. 18, 23-35) - (Κυριακή 16 Αυγούστου 2026)

Η σημερινή περικοπή του άσπλαχνου δούλου ανήκει στις παραβολές εκείνες που είπε ο Χριστός μόνο στο στενό κύκλο των δώδεκα μαθητών Του.

Στην παραβολή αυτή είπε ο Χριστός ότι «Η Βασιλεία των Ουρανών μοιάζει με έναν βασιλιά που θέλησε να τακτοποιήσει τους λογαριασμούς του με τους δούλους του. Αρχισε τότε να εξετάζει τους λογαριασμούς και του έφεραν έναν που χρωστούσε ένα τεράστιο ποσό. Επειδή δεν μπορούσε να το πληρώσει, ο κύριος διέταξε να πουληθεί αυτός, η γυναίκα του, τα παιδιά του και όλα όσα είχε για να εξοφληθεί το χρέος του. Ο δούλος παρακάλεσε τον κύριό του ώστε να κάνει υπομονή και θα τα πληρώσει. Αυτός τότε τον σπλαχνίστηκε και του χάρισε όλο το χρέος.

Βγαίνοντας ο δούλος εκείνος βρήκε έναν σύνδουλό του, που του χρωστούσε ένα

μικρό ποσό ,τον έπιασε από τον λαιμό και του ζητούσε να του δώσει τα χρεωστούμενα. Αυτός τότε τον παρακάλεσε να κάνει υπομονή και θα του τα δώσει. Εκείνος όμως οργισμένος τον έκλεισε στην φυλακή. Οι άλλοι δούλοι ανέφεραν το περιστατικό στον κύριό τους και αυτός τον κάλεσε και του είπε: κακέ δούλε, όλο το χρέος σου το χάρισα, επειδή με παρακάλεσες. Δεν έπρεπε να ελεήσεις και εσύ τον σύνδουλό σου, όπως εγώ εσένα; Και οργισμένος τον παρέδωσε στους βασανιστές.

Έτσι θα κάνει και ο επουράνιος Πατέρας μου σε σας, αν δεν συγχωρείτε ο καθένας τον αδελφό του για τα σφάλματά του». Αφορμή για την διήγηση δόθηκε από την ερώτηση του Πέτρου: «Κύριε, πόσες φορές θα σφάλει σ' εμένα ο αδελφός μου και θα τον συγχωρήσω; Ως επτά φορές;». Και ο Χριστός του απάντησε: «ώς έβδομήντα έπτά φορές». Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ερμηνεύοντας τη φράση αυτή, λέει πως ο Κύριος δε θέτει εδώ αριθμητικό όριο, αλλά εννοεί το άπειρο, το αδιάκοπο και το παντοτινό, γιατί η συγχώρηση δεν κλείνεται μέσα σε κανένα αριθμό. Είναι υπόθεση αγάπης και φιλανθρωπίας.

Το νόημα της παραβολής είναι ότι ο Θεός ενεργεί πάντοτε ως στοργικός Πατέρας. Θέλημά Του είναι να μη χαθεί κανένας άνθρωπος εξαιτίας των αμαρτιών του, και χαρά Του είναι να συγχωρεί τους ανθρώπους. Άρα, λοιπόν, για να ζητήσει ο άνθρωπος τη φιλανθρωπία του Θεού, θα πρέπει να συγχωρεί τον συνάνθρωπό του.

Ο Ιησούς Χριστός στην παραβολή παρουσιάζει τον Θεό Πατέρα ως το πρότυπο της ευσπλαχνίας και της συγχωρητικότητας, Τον Οποίο πρέπει να μιμηθούν όλοι οι άνθρωποι, αν θέλουν να είναι γνήσια τέκνα Του.

Έτσι λοιπόν ο Χριστός απαντώντας στον Πέτρο, του δίνει την εντολή και συγχρόνως την εξουσία να συγχωρεί απεριόριστα «ώς έβδομήντα έπτά φορές», σε αντίθεση με τον άσπλαχνο δούλο που εκδικήθηκε το σύνδουλό του.

Η «καρδιά» του Θεού δεν μοιάζει με την καρδιά του ανθρώπου. Ο άνθρωπος όταν γονατίσει, παρακαλέσει και όταν ειλικρινά μετανοήσει και εξομολογηθεί, τότε ο Θεός «διαλύει το χρέος» των αμαρτιών του.

Ο άνθρωπος, όταν αμαρτάνει, είναι «χρεοφειλέτης» απέναντι στον Θεό, αλλά ο Θεός, ως στοργικός Πατέρας, όταν εκείνος μετανοήσει, του σβήνει αυτό το χρέος όσο μεγάλο και αν είναι. Αυτή η θεία συγχώρηση συνιστά χρυσό υπόδειγμα για τον άνθρωπο, ώστε να συμπεριφέρεται συγχωρητικά προς το συνάνθρωπό του.

Όποιος δε συγχωρεί, δεσμεύει τα αμαρτήματά του. Σαν τον ευεργετημένο και άσπλαχνο δούλο της παραβολής, που μετά την ευεργεσία του φέρθηκε αγνώμονα και απερίσκεπτα, και αυτό δεν άρεσε ούτε στον Θεό, αλλά ούτε και στους

ανθρώπους, γιατί ο Θεός συμπονεί εκείνον που αδικείται, όπως επίσης παίρνει πίσω και την ευεργεσία από τον ευεργετημένο αχάριστο και ανελεήμονα άνθρωπο.

Ένα μεγάλο μάθημα για τον τρόπο αντιμετώπισης των ανθρώπων που μας έβλαψαν μας το έδωσε ο ίδιος ο Κύριός μας πάνω στον Σταυρό, όπου συγχώρεσε τους σταυρωτές Του. Επίσης, μέσα στην ιστορία της Εκκλησίας μας θα βρούμε πολλά τέτοια παραδείγματα. Ο πρωτομάρτυρας Στέφανος είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμαπρότυπο, για το μεγάλο χρέος της συγχωρητικότητάς μας.

Ο τρόπος συγχωρήσεως πρέπει να πηγάζει από την καρδιά μας, και όχι επιφανειακά ή από κάποια ψευτοευγένεια. Εφ'όσον η φιλανθρωπία του Θεού είναι μεγάλη στις δικές μας αμαρτίες, ανάλογη πρέπει να είναι και η δική μας αγάπη και η συγγνώμη προς εκείνους που μας έβλαψαν, για να έχουμε το έλεος και τη σωτηρία του Θεού.

Βέβαια με ανθρώπινο συλλογισμό δεν είναι δυνατό ν'αποδειχθεί η παραπάνω αλήθεια, όμως είναι λόγια του Χριστού, πράξεις και ενέργειες του Θεανθρώπου κάτω στη γη. Ποιός μπορεί να αμφισβητήσει και να σταθεί με σκεπτικισμό στην αλήθεια των λόγων Του; «Διότι, αν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, θα συγχωρήσει και σε σας ο ουράνιος Πατέρας σας». Η σωτηρία είναι στα χέρια μας. Ο άνθρωπος δεν έχει άλλη επιλογή απ'το να συγχωρεί το συνάνθρωπό του σε κάθε περίπτωση, διαφωνία ή σύγκρουση. Να συγχωρεί από αγάπη και όχι από τυπικότητα ή προς το «θεαθήναι»! Αλλιώς, δε θα μπορεί να έχει την αξίωση να είναι υιός του Θεού ή να έχει την φιλοδοξία να γίνει υιός της Βασιλείας Του.

Ο Πέτρος ρώτησε τον Χριστό πόσες φορές να συγχωρούμε κι έδωσε μόνος του την απάντηση, «έως επτάκις». Ο Χριστός απάντησε με την σημερινή παραβολή του αχαρίστου δούλου. Ας μην περιμένουμε, λοιπόν, για τον εαυτό μας καλύτερη μεταχείριση από το Θεό σε αυτή ή την άλλη ζωή, αν δε συγχωρούμε τους εχθρούς μας.

Αμήν.